

Obama ve McCain'i reddet! 2008 seçimlerinde sosyalist seçeneğe destek ver! Sosyalist Eşitlik Partisi'ni inşa et!

Sosyalist Eşitlik Partisi'nin bildirisi

13 Eylül 2008

Sosyalist Eşitlik Partisi, Jerome White ve Bill Van Auken'ı, 2008 ABD seçimlerinde başkan ve başkan yardımcısı adayları olarak seçti.

49 yaşındaki Jerome White, 29 yıldır sosyalist hareketin bir üyesi. White, Sosyalist Eşitlik Partisi'nin önceli olan İşçi Ligası'na, New York City'de, United Parcel Service'te bir işçi olarak çalıştığı sırada katıldı. White, otuz yıl boyunca büyük şirketlere ve AFL-CIO bürokrasisinin ihanetlerine karşı işçi sınıfının verdiği mücadelelerin içinde yer aldı. White, 2006 yılında, Michigan 12. Seçim Bölgesi'nden SEP'nin kongre adayydı.

58 yaşındaki Bill Van Auken, 37 yıldır Amerikan ve uluslararası işçi hareketinin mücadeleleri içinde yer alıyor. Van Auken, SEP'nin önceli olan İşçi Ligası'na 1971 yılında, Vietnam Savaşı'nın ve Amerikan işçi sınıfının giderek militanlaşmasının damgasını vurduğu bir dönemde katıldı. 1979 yılında İşçi Ligası'nın gazetesi *Bulletin*'de [Bülten] yazılar yazmaya başladı. Çok iyi derecede İspanyolca bilen Van Auken, Latin Amerika'da yaşanan siyasi gelişmeleri ve toplumsal mücadeleleri ele alan çok sayıda yazı yazdı. Van Auken, 2004 yılında SEP'nin başkan ve 2006 yılında New York'tan senatör adayydı.

Hem White hem de Van Auken, *Dünya Sosyalist Web Sitesi*'nin sürekli yazarlarıdır.

SEP, şu andan itibaren seçim gününe kadar geçecek olan süre içinde, sosyalizmin gerekliliğini ortaya koyacak. Kapitalizme ve militarizme karşı kitlesel halk mücadelelerinin gerekliliğini anlatacak ve bu mücadeleleri teşvik edecek. SEP, emekçi halkın karşılaştığı temel sorunların -ekonomik kriz, toplumsal eşitsizlik, savaş ve demokratik haklara yapılan saldırılar- ancak ve ancak dev şirketlerin kontrolü altındaki büyük sermayenin partileri olan Demokratlardan ve Cumhuriyetçilerden bir kopuş yoluyla ele alınabileceğine dikkat çekecek. SEP, Amerikan işçilerini, bu emperyalizm yanlısı partilerin körüklediği ulusal şovenizmi reddetmeye ve uluslararası işçi sınıfı dayanışmasının programını benimsemeye çağırarak.

White ve Van Auken, Amerikan toplumunun krizine kapitalizmin çerçevesi içinde çözüm bulunamayacağını açıklayacaklar. SEP, ekonomik yaşamın sosyalist bir çizgide yeniden örgütlenmesini talep ediyor. Ekonomi politikasının amacı Amerikalıların en zengin yüzde birlik kesiminin kâr ve kişisel servet biriktirme güdüsünü tatmin etmek değil, insani ve toplumsal ihtiyaçların

karşılanması olmalıdır. Toplumun üretici güçleri üzerindeki kapitalist özel mülkiyetin ve büyük şirketler oligarşisinin diktatörlüğünün yerine, kamusal mülkiyete ve ana üretici güçler ve kaynaklar üzerinde halkın demokratik denetimine dayalı sosyalist bir sistem konulmalıdır.

SEP şu uyarıyı yapıyor: Ne Demokratlar ne de Cumhuriyetçiler işçi sınıfına kendi gerçek programlarını -yani seçimden sonra ne yapmaya niyetli olduklarını- söylemiyorlar. Ne Demokrat aday ne de Cumhuriyetçi aday bu seçimin dünya kapitalizminin 1930'lardaki Büyük Buhranı'ndan bu yana yaşanan en ciddi ekonomik krizin ortasında yapıldığını kabul etmeye yanaşmıyor.

Ama büyük şirketlerin ve mali kuruluşların seçkinleri bir sonraki başkanın -adı ister McCain olsun isterse Obama- Amerikan ve uluslararası işçi sınıfına karşı derhal saldırılar düzenlemeye başlayacağını çok iyi biliyorlar. Bir sonraki yönetim işsizliği yukarı doğru çekecek, çok büyük ihtiyaç duyulan sosyal program harcamalarını tırpanlayacak, şirketlerin ücret düzeyleri ve çalışma koşullarına yönelik saldırılarını destekleyecek ve demokratik hakların hükümetçe budanmasına hız verecektir. Başkan McCain veya Başkan Obama, Pentagon'un gözü kara militarist gündemini izleyecek ve şu anda gizli kapaklı olarak planlanmakta olan savaşlarda, ölüme yollanacak askerleri bulabilmek için zorunlu askerliğin yeniden uygulamaya konmasına çalışacaktır.

SEP'nin emperyalizme ve ulusal şovenizmin bütün biçimlerine açıkça ve uzlaşmaz bir biçimde karşı olan kampanyası, Amerikan ve uluslararası işçi sınıfına sesleniyor. Tüm dünyada emekçi insanlar bu seçim kampanyasının gelişimini gergin bir merakla izliyorlar. Kaderlerinin Amerika Birleşik Devletleri'nde olacaklara doğrudan doğruya bağlı olduğunu biliyorlar.

Bush yönetiminin düzmece, canice ve sadistçe "teröre karşı savaş"ından -yani dünyanın petrol ve enerji kaynakları üzerinde Amerikan kontrolünü kurma yönelişinden- sekiz kanlı yıl sonra, dünyanın her yerinde insanlar bu seçimin ABD destekli şiddet ve saldırganlığa bir son vereceğini umuyorlar. Kendi ülkelerindeki medya tarafından, iki büyük kapitalist partinin birinden başkan adayı olarak gösterilen ilk Afrikalı-Amerikalı olan Obama'nın seçimi kazanmasının, Amerika Birleşik Devletleri'nin dış politikasında belirleyici bir değişimi müjdeleyeceğine inandırılmış durumdadır.

Bu, kendi halinden memnun ve tehlikeli yanılmayı çürütmek, SEP'nin kampanyasının sorumluluğundadır. Obama, seçimi kazanması halinde, Amerikan egemen sınıfının küresel emperyalist çıkarlarını savunmak için Bush'tan daha az zalimce davranmayacaktır. "Teröre karşı savaş" tırmandırılacaktır.

SEP, dünyanın bütün işçilerine şöyle sesleniyor: Emperyalist şiddet Beyaz Saray'a bir demokrasi yerleştirerek sona erdirilemez. Küresel barış ancak Amerikan ve uluslararası işçi sınıfının kapitalizme, emperyalizme karşı ve sosyalizm için dayanışma içine girmesi ve birleşik mücadelesi ile sağlanabilir!

Bu seçimde işçi sınıfının yüz yüze geldiği temel sorunlar şunlardır:

1. Dünya ekonomik krizi

Amerika Birleşik Devletleri ve dünyanın büyük bir bölümü daha şimdiden durgunluğa giriyor. Emekçilerin yaşam koşulları kötüleşiyor. Aileler evlerinden atılıyorlar ve tüketim mallarının fiyatları artıyor, ücretler azalıyor ve işsizlik tırmanıyor. Bu kriz zaten sersemletici bir düzeye ulaşmış olan toplumsal eşitsizliği daha da artırıyor.

Bugünkü kriz kapitalist sistemin başarısızlığını gözler önüne seriyor. Kriz devasa boyutlardaki yolsuzluğu ve beceriksizliği açığa çıkardı. Ama bu kriz, büyük şirketlerin yöneticilerinin açgözlülüklerinin ve işledikleri suçların ötesinde, Amerikan kapitalizminin küresel konumunun uzun süredir devam etmekte olan çürüyüşünün ürünüdür. Amerikan egemen sınıfının buna, dünyanın kaynaklarının kontrolünü ele geçirmeye çalışırken, işçi sınıfına saldırmaktan başka verebileceği bir yanıtı bulunmamaktadır.

Büyük sermayenin propagandacıları kapitalizme ve "serbest piyasanın" yanılmazlığına sonu gelmez övgüler düzüyorlar. Aptalca olduğu kadar gerici olan bu ideoloji, bütün Amerikan ve dünya mali sistemini çöküşün eşğine getiren, yüksek riskli uzun vadeli ipotek karşılığı konut kredilerinde [mortgage; tut-sat -ç.n.] patlak veren krizle teşhir oldu. Geçtiğimiz birkaç ay boyunca, Bush yönetimi tarafından, Demokratların desteğiyle, özel ellerdeki mali kuruluşlara yüz milyarlarca dolar akıtıldı. Fannie Mae ve Freddie Mac'in kurtarılması Amerika Birleşik Devletleri'nin iç borcunu fiilen ikiye katladı. Bu kurtarmaların bedeli işçi sınıfı tarafından ödenecek. Bu kurtarma operasyonlarından kazançlı çıkacak olan tek taraf, her zaman olduğu gibi, büyük şirketlerin yöneticileri ve süper zengin yatırımcılar olacak.

SEP, Amerikan mali oligarşisinin devlet tarafından kurtarılmasına karşı çıkarak, dev bankaların ve şirketlerin, özel kârı değil, toplumsal ihtiyaçları karşılamak üzere faaliyet gösteren, demokratik olarak denetlenen kurumlar haline getirilmelerini savunuyor. SEP, emekçilerin lehine olacak bir biçimde, sosyal programlara, istihdama, sağlık hizmetlerine, konuta ve eğitime ayrılan kaynakların büyük çapta artırılmasını

içeren, çok kapsamlı bir yeniden servet dağıtımını savunuyor.

2. Militarizm ve dünya savaşı tehlikesi

Amerikan emperyalizminin patlayışı dünya nüfusuna yönelik en büyük tehdittir ve tahmin edilmesi mümkün olmayan sonuçlar doğuracak yeni bir dünya savaşı tehlikesini yaratmaktadır. Şu anda Irak'ın işgali beş yılı aşkın bir süredir ve Afganistan'ın işgali yaklaşık yedi yıldır sürüyor. Bu savaşlar, Demokrat Parti'nin ve medyanın bazı kesimlerinin söylediği gibi, kötü yönetilmiş "hatalar" değil, bütün mevcut siyasi düzenin mahkûm edilmesini gerektiren, canavarca işlenmiş suçlardır.

ABD, seçim kampanyası dönemi sürerken bile yeni askeri harekâtlara giriyor. ABD, Pakistan hükümetinin taleplerine aykırı olarak, Pakistan'ın bazı bölgelerini bombalamaya başladı. ABD, Kafkaslarda jeostratejik bir bölge üzerinde denetim sağlamak ve bölgede Rusya'nın etkisini zayıflatmak üzere Güney Osetya'ya yönelik bir Gürcistan saldırısına destek verdi. Bu iki harekât da Demokratların ve Cumhuriyetçilerin tam desteğini aldı.

Amerikan egemen sınıfı "önleyici savaş" doktrini temelinde, kendisine herhangi bir ülkeyi işgal etme hakkını verdi. Amerikan egemen sınıfı, gerileyen ekonomik konumunu, rakipleri karşısındaki temel avantajını -dünya üzerindeki en güçlü orduyu- kullanarak düzeltmeye çalışıyor.

SEP, Amerikan savaş makinesinin bütünüyle dağıtılmasını savunuyor. ABD askerleri konuşlandırıldıkları her yerden, derhal geri çekilmelidir ve Amerikan bombaları ile harap olmuş toplumların yeniden inşa edilmesine yardımcı olmak için, bedeli Amerikan egemen seçkini tarafından karşılanan bir tazminat programı uygulamaya konmalıdır. Bu savaşların başlatılmasından sorumlu olanlar işledikleri savaş suçları nedeniyle yargılanmalıdırlar.

3. Amerikan demokrasisinin krizi

Geçen sekiz yıl, Amerika Birleşik Devletleri'nde ve uluslararası düzeyde demokratik haklara yönelik, tüm düzen partilerinin destek verdikleri bir saldırıya tanık oldu. "Ebu Garib," "Guantanamo," "yargısız infaz," "düşman savaşı," "su tahtası [water boarding-sorgulanan kişinin yüzüne, hava alamadığına veya boğuluyor olduğuna inanana kadar su dökülmesi-ç.n.]," ve "geliştirilmiş sorgulama" gibi sözcükler Amerikan hükümetinin suça ve faşistçe barbarlığa batışını sembolize eder hale geldi.

"Teröre karşı savaş" yalnızca askeri harekâtları haklı göstermek için değil, fakat aynı zamanda Amerika Birleşik Devletleri'nde, polisin yetkilerinin büyük çapta arttırılmasını ve eşi görülmemiş casusluk programlarını içeren, bir polis devleti aygıtını yaratmak için kullanıldı.

Demokratik haklara yapılan saldırının gerçek amacı

“terörizmle” mücadele etmek değil, Amerikan egemen sınıfının politikalarına yönelik herhangi bir karşı çıkış belirtisini bastırmaktır. Dolayısıyla demokrasi için verilen kavga, toplumsal eşitlik için verilen kavgadan ayrılamaz.

SEP, bütün anti-demokratik yasaların iptal edilmesini, Guantanamo Körfezi’ndeki ve diğer bütün ABD askeri kamplarının ve dünyanın dört bir yanındaki gizli CIA hapisanelerinin derhal kapatılmasını ve Amerikan hükümetinin baskıcı takip-izleme sisteminin dağıtılmasını savunuyor.

İki parti sisteminden kop!

Büyük şirketlerin kontrolündeki 2008 başkanlık seçimi kampanyası Amerikan halkına hiçbir seçenek sunmuyor ve gerçek sorunlarla ilgili herhangi bir tartışmaya izin vermiyor. Demokrat ve Cumhuriyetçi adaylar, kinik bir biçimde, ayrılmaz parçası oldukları bir siyasi seçkini sarsacak olan “değişimin” temsilcileriymiş pozunu takınırken, birbirlerine boş ve çocukça suçlamalar yağıdırıyorlar.

McCain söz konusu olduğunda, kampanyasının onu “değişimin” temsilcisi olarak yeniden ambalajlaması, ulaşılmış olduğu kinizm düzeyi açısından gerçekten de çok şaşkınlık verici. Amerikalı bir amiralin çocuğu ve torunu olan McCain, son 45 yıl boyunca, hava kuvvetlerinde bir pilot olarak bizzat katıldığı ve Amerika Birleşik Devletleri’ni asla tehdit etmemiş veya ona saldırmamış olan bir ülkeye bombalar yağdırdığı Vietnam Savaşı dâhil, Amerika Birleşik Devletleri’nin bütün askeri harekâtlarına destek vermiş, her açıdan tam bir militarist.

Toplumsal bakış açısına gelince, McCain büyük şirketlerin çıkarlarının ateşli bir savunucusu. 1980’lerin tasarruf ve kredi skandallarına [ABD’de 1980’li yılların başlarında, 500 milyar doları aşan bir maliyet yaratarak batan finans kurumları-ç.n.] kişisel olarak karışmış olan McCain’in, “yolsuzluk karşıtı” olduğu iddiası, siyasi olarak kullanışlı bir halkla ilişkiler makyajından başka bir şey değildir. McCain, Cumhuriyetçi Parti’den başkan adayı olmayı, partinin aşırı sağcı kanadı içindeki en gerici unsurlarla uzlaşarak başardı. Sarah Palin’i başkan yardımcısı adayı olarak seçmiş olması, McCain’in dinci sağa teslimiyetini teyit ediyor.

Obama’nın büyük bir siyasi partinin ilk Afrikalı-Amerikalı adayı olması üzerinden yapılan bütün abartılı reklam kampanyalarına karşın, kullandığı retorığın bol miktarda içi boş slogandan oluştuğu giderek daha açık hale geliyor. Obama, selefleriyle aynı politikaları izlemeye devam edecek olan, her bakımdan geleneksel bir politikacı ve Illinois Demokrat Parti aygıtının kıdemli bir üyesi.

Obama geçtiğimiz haftalarda, mahkemedan izin almadan yurt içinde casusluk faaliyetleri yürütülebilmesi lehine oy kullanmaktan, Bush’un zenginlere sağladığı vergi indirimlerini kaldırma sözünden geri adım atmaya uzanan, önceden hesaplanmış bir dizi adımlar atarak,

Amerikan egemen seçkinine, onun çıkarlarının becerikli bir savunucusu olduğu konusunda güven vermeye çalıştı.

Obama seçim kampanyası süresince, Irak’ın işgalinin sürmesine destek verdiğini açıklayarak, Pakistan toprakları üzerinde ABD saldırılarının yoğunlaştırılmasını isteyerek ve Bush’u Afganistan’a yeterli sayıda ilave asker göndermediği için suçlayarak, savaş karşıtı pozlarından hızla vazgeçti. Obama aynı zamanda, Bush yönetiminin Rusya’ya karşı savaşa hazır ve kışkırtıcı tutumunu da aynen tekrar etti.

Amerikan militarizminin talepleri, yeni on binlerce gencin ABD ordusuna, ölüme yollanacak askerler olarak alınmalarını gerektirecek. Obama’nın tekrar edip durduğu “askeri hizmet” ve “fedakârlık” çağrılarının önemi burada yatmaktadır. Amerikan egemen sınıfı zorunlu askerliğin temellerini atmaktadır.

SEP, Demokratik Parti’nin sola çekilebileceği düşüncesini kesin bir biçimde reddediyor. Bağımsız bir partinin inşasının “gerçekçi olmadığını” söyleyenler aslında, Demokrat Parti’nin gerçek bir seçeneği temsil ettiğini öne süren, bir hayal ve kendini aldatma politikası izliyorlar.

Kapitalist sistem Amerikan halkını da, dünyayı da hayal kırıklığına uğrattı. Arka planda küresel çatışma ve emperyalist barbarlığın yer aldığı bir ortamda, dünya bir ekonomik uçurumun içine yuvarlanırken, milyonlarca insan kapitalizmin reformlar yoluyla düzeltilemeyeceğini ve bu sistemin yıkılması gerektiğini fark edecektir. Kapitalizmin yerine, özel kâr için değil, toplumsal ihtiyaçları karşılamak için, küresel ekonominin demokratik denetimine ve rasyonel bir biçimde planlanmasına dayalı yeni bir toplumsal sistemin getirilmesi gerekiyor.

Bu seçimde başlıca görev, bir program için düşünceler öne sürmek ve mücadele etmektir. Amerikan seçim sisteminin kendi doğası -seçiciler kuruluyla, kazanan her şeyi alır süreciyle, seçim pusulalarında yer almayı kısıtlayan yasalarla ve kurumsallaşmış hilekârlık ve manipüle edilen seçimlerle- bütünüyle anti-demokratik olan karakterine tanıklık etmektedir.

SEP, programını destekleyen herkesi, 4 Kasım’da sandık başına gittiğinde, oy pusulasına adaylarımızın isimlerini yazmaya çağırıyor. Bununla birlikte bizim seçim kampanyamız bu seçimin daha ilerisine bakıyor. Siyasi mücadele her birkaç yılda bir, ritüelistik bir biçimde tekrarlanan seçimlerin çerçevesi içinde kalamaz.

SEP önümüzdeki haftalarda, ülkenin farklı köşelerinde toplantılar düzenleyecek. ABD’deki ve dünyanın dört bir yanındaki işçileri ve gençleri seçim kampanyamıza katılarak, *Dünya Sosyalist Web Sitesi*’nin okurları haline gelerek ve Sosyalist Eşitlik Partisi’ne katılarak, kendilerini uluslararası sosyalizm için aktif mücadeleye adamaya çağırıyoruz. Sosyalist Eşitlik Partisi ile temasa geçmek için sep@socialistequality.com adresine mesaj gönderin.